

Zemgales apgabaltiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Jēkabpilī 2026. gada 16. septembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese referente Inese Belicka,

tiesnesis Ramiro Grandāns, tiesnese Baiba Ozoliņa,

rakstveida procesā izskatīja vienkāršotās procedūras civillietu /Nosaukums A/ prasībā pret /Persona A/ par naudas piedziņu sakarā ar atbildētājas apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2026. gada 18. maija spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /Nosaukums A/, kuru pārstāv /Nosaukums AA/, cēla tiesā vienkāršotās procedūras prasību pret /Persona A/ par naudas piedziņu.

Prasītāja lūgusi tiesu piedzīt no atbildētājas pamatparādu 225,34 *euro*, nokavējuma procentus līdz lietas cedēšanai 352,50 *euro* par laika periodu no 2023. gada 23. oktobra līdz 2024. gada 4. martam, nokavējuma procentus pēc lietas cedēšanas 62,80 *euro* par laika periodu no 2024. gada 5. marta līdz 2025. gada 13. janvārim, valsts nodevu 80 *euro*, atzīt /Nosaukums A/ tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma pilnīgai izpildei, piedzīt no atbildētājas par labu /Nosaukums A/ visus tiesāšanās izdevumus.

[2] Ar Zemgales rajona tiesas 2026. gada 18. maija spriedumu prasība apmierināta pilnībā, piedzenot no atbildētājas prasītājas labā galveno parādu 225,34 *euro*, līgumiskos nokavējuma procentus līdz lietas cedēšanai 352,50 *euro* par laika periodu no 2023. gada 23. oktobra līdz 2024. gada 4. martam, nokavējuma procentus pēc lietas cedēšanas 62,80 *euro* par laika periodu no 2024. gada 5. marta līdz 2025. gada 13. janvārim, valsts nodevu 80 *euro*, kopā 720,64 *euro*, atzīstot prasītājas tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no kopējās piedzītās summas – 720,64 *euro*.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Tiesa nodibinājusi, ka lietā nav strīda par to, ka, pamatojoties uz 2022. gada 22. jūlijā starp prasītāju un /Nosaukums B/ noslēgto cesijas līgumu Nr. /Numurs/, atbildētājas saistība cedēta prasītājam, ko apliecina lietā iesniegtie izraksti no minētā cesijas līguma un tā pielikuma. Tiesa atzinusi, ka prasītājs ieguvis prasījuma tiesības atbilstoši Civillikuma 1793. panta 3. punktam, 1798., 1801. un 1805. pantam.

[2.2] Tāpat tiesa nodibinājusi, ka lietā nav strīda par to, ka 2023. gada 26. jūlijā starp /Nosaukums B/ un atbildētāju noslēgts distances kredītlīnijas līgums (klienta Nr. /numurs/) ar tā 2023. gada 26. un 28. jūlija grozījumiem (turpmāk – līgums), saskaņā ar kuru atbildētājai izsniegts aizdevums kopā 1600euro.

Tiesa atzinusi, ka atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10. pantam starp /Nosaukums B/ un atbildētāju noslēgts distances līgums.

Tiesa uzskatījusi, ka minētais aizdevuma līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, proti, atbildētāja apstiprināja līguma nosacījumus, saņēma naudas līdzekļus līgumā noteiktajā kārtībā, līgums nav apstrīdēts, ir saistošs līgumslēdzējpusei. Līdz ar to tiesa atzinusi par pierādītu, ka atbildētāja, noslēdzot līgumu ar aizdevēju, uzņēmas tajā noteiktās saistības un atbildību.

Lietā iesniegti pierādījumi par aizdevuma izsniegšanu atbildētājai, ieskaitot aizdevumu atbildētājas kontā – pārskaitot 800 euro, 400 euro un 400 euro.

Saskaņā ar līgumu kredītlīnijas summa ir 1600 euro, procenti par kapitāla lietošanu – 0,12 % dienā, aizņēmuma likme – 43,80 %, gada procentu likme – 53,76 %, nokavējuma procenti – 0,22 % dienā.

Ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses 2025. gada 13. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/03751-25 apstiprinās, ka atbildētāja atzinusi ar līgumu pamatotā pamatparāda 1013,88 euro esību, un šajā daļā atbildētājas saistība nodota piespiedu izpildīšanai.

Tiesai nav bijis pamata apšaubīt prasībā norādīto, ka atbildētājas atzītais galvenais parāds 1013,88 euro sastāv no neatmaksātā aizdevuma – 979,88 euro, sākotnējā kreditora izdevumiem – 17 euro un parāda piedziņas izdevumiem 17 euro.

No 2025. gada 28. februāra maksājuma uzdevuma izriet, ka atbildētāja saskaņā ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses 2025. gada 13. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/03751-25 atmaksāja 1042 euro (pamatparāds 1013,88 euro un tiesas izdevumi 24,28 euro).

[2.3] Tiesa nodibinājusi, ka lietā nav strīda par to, ka atbildētāja savas saistības pret prasītāju pilnā apmērā nav izpildījusi.

Lietā pastāv strīds par to, vai atbildētājai no līguma izrietošās kredīta kopējās izmaksas atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta 2.³ daļā noteiktajam 0,07 % dienā ierobežojumam, kā arī par piedzenamā pamatparāda apmēru, kuru atbildētāja atzīst tikai daļēji 27,99 euro apmērā.

[2.4] Izvērtējot lietā iesniegtos pierādījumus to kopumā, tiesa secinājusi, ka prasītāja prasījums par pamatparāda 225,34 euro apmērā piedziņu ir pamatots.

No lietas materiāliem izriet, ka atbildētājai tika izsniegts aizdevums 1600 euro apmērā, savukārt atbildētājas veiktie maksājumi pilnībā nesedza visas no līguma izrietošās saistības. No prasītāja iesniegtā parāda aprēķina izriet, ka atbildētājas veiktie maksājumi 755,11 euro tika novirzīti pamatparāda dzēšanai 394,78 euro, procentu par kapitāla lietošanu samaksai 169,57 euro un maksai par līguma grozījumiem 147 euro.

Prasītāja iesniegtais parāda aprēķins apliecina neatmaksāta pamatparāda esību 225,34 euro apmērā, bet atbildētāja nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu prasītāja aprēķina pareizību vai apliecinātu lielāka apmēra saistību izpildi.

[2.5] Saskaņā ar Kredītlīnijas vispārīgo noteikumu 6.1. punktu aizņēmējs maksā procentus par kapitāla lietošanu tikai par tam kredītlīnijas līgumā noteiktajā kārtībā izsniegtajām kredītlīnijas summām. Aizņēmuma likme tiek norādīta speciālajos līguma noteikumos, bet procenti par kapitāla lietošanu tiek aprēķināti par katru kapitāla izmantošanas dienu. Informācija par izsniegto kredītlīnijas summu tiek nosūtīta uz aizņēmēja reģistrācijas laikā lietotāja kontā norādīto e-pasta adresi. Saskaņā ar līguma 6.2. punktu aizņēmējs atmaksā aizdevējam kredītlīnijas summu un maksā procentus par kapitāla lietošanu par visu faktisko kredītlīnijas summas lietošanas laiku saskaņā ar Speciālajiem līguma noteikumiem. Ja aizņēmējs ir izmantojis līguma 4.4. punktā paredzētās tiesības pieprasīt kredītlīnijas summas izmaksu pieejamā kredītlīnijas limita apmērā, no jauna izsniegtā kredītlīnijas summa tiek pieskaitīta jau izsniegtajai kredītlīnijas summai. Savukārt līguma 6.4. punktā noteikts, ka procentu aprēķināšanai tiek izmantota fiksēta procentu likme.

Ar speciālajiem līguma noteikumiem puses vienojās par aizņēmuma likmi 43,80 % gadā un procentu par kapitāla lietošanu likmi 0,12 % dienā.

[2.6] Lietā nav strīda, ka atbildētāja ir atzīstama par patērētāju, līdz ar to pušu tiesiskajām attiecībām piemērojamas Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas.

Tiesa, izvērtējot atbildētājas iebildumus, ņemusi vērā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta 2.² un 2.³ daļā ietvertu regulējumu, kas paredz, ka patērētāja kredītēšanas līguma izmaksām jābūt samērīgām un atbilstošām godīgai darījumu praksei. Par minētajām prasībām neatbilstošām uzskatāmas tādas kredīta kopējās izmaksas patērētājam, kuras pārsniedz 0,07 % dienā no kredīta summas.

Tiesa konstatējusi, ka Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta 2.³ daļā noteiktais ierobežojums attiecas uz kredīta kopējām izmaksām patērētājam, nevis uz kādu atsevišķu kredīta izmaksu elementu, tostarp procentu par kapitāla lietošanu likmi. Līdz ar to kredīta izmaksu izvērtējums veicams, vērtējot visas ar kredītēšanas līgumu saistītās izmaksas kopumā.

Izvērtējot lietā iesniegto līgumu, prasītāja iesniegto parāda aprēķinu un pušu paskaidrojumus, tiesa secinājusi, ka konkrētajā gadījumā kredīta kopējās izmaksas patērētājam nepārsniedz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta 2.³ daļā noteikto ierobežojumu. Tādēļ tiesai nav pamata secināt, ka līgumā paredzētā procentu par kapitāla lietošanu likme būtu nesamērīga, neatbilstu godīgai darījumu praksei vai būtu pretrunā Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasībām.

Tiesa ņem vērā, ka atbildētāja, noslēdzot līgumu, bija informēta par līgumā noteikto aizņēmuma likmi un procentu par kapitāla lietošanu likmi, kas speciālajos līguma noteikumos bija skaidri norādītas un līguma darbības laikā netika mainītas. Lietā konstatēts, ka atbildētāja kredītlīniju izmantoja trīs reizes, un katrā no kredīta izsniegšanas reizēm tika piemēroti tie paši līgumā noteiktie procentu nosacījumi. Vienlaikus tiesa ir pārbaudījusi šo noteikumu atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasībām un nav konstatējusi to neatbilstību likumam vai godīgai darījumu praksei. Līdz ar to tiesa atbildētājas iebildumus par procentu par kapitāla lietošanu likmes nesamērīgumu un neatbilstību godīgai darījumu praksei atzinusi par nepamatotiem.

Tiesa atzinusi, ka prasītājs pamatoti aprēķinājis procentus par kapitāla lietošanu 169,57 *euro* apmērā par laika posmu no 2023. gada 15. septembra līdz 2023. gada 14. novembrim, un minētā summa pamatoti ieskaitīta atbildētājas veiktajos maksājumos līgumā noteikto saistību izpildei.

[2.7] Līdz ar to tiesa atzinusi, ka no atbildētājas par labu prasītājam piedzenams neatmaksātais pamatparāds 225,34 *euro* apmērā, ko veido starpība starp atbildētājai izsniegto aizdevumu 1600 *euro* apmērā un pamatparāda dzēšanai novirzītajiem maksājumiem 394,78 *euro* apmērā, kā arī saskaņā ar Vidzemes rajona tiesas 2025. gada 13. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/03751-25 pamatparāda dzēšanai novirzīto summu 979,88 *euro* apmērā (1600 *euro* – 394,78 *euro* – 979,88 *euro* = 225,34 *euro*).

[2.8] Prasībā tiek lūgts piedzīt no atbildētājas nokavējuma procentus līdz lietas cedēšanai 352,50 *euro* par laiku no 2023. gada 23. oktobra līdz 2024. gada 4. martam un nokavējuma procentus pēc lietas cedēšanas 62,80 *euro* par laiku no 2024. gada 5. marta līdz 2025. gada 13. janvārim.

Ar speciālajos līguma noteikumos pielīgoto puses vienojās par nokavējuma procentiem 0,22 % dienā. Pārbaudot prasītāja iesniegto parāda aprēķinu, tiesa konstatējusi, ka par laika posmu no 2023. gada 23. oktobra līdz 2024. gada 4. martam par pamatparādu 1205,22 *euro* pamatoti aprēķināti līgumiskie nokavējuma procenti 352,50 *euro* apmērā (1205,22 *euro* × 133 dienas × 0,22 %).

Tāpat tiesa konstatējusi, ka pēc prasījuma tiesību pārejas prasītājs par laika posmu no 2024. gada 5. marta līdz 2025. gada 13. janvārim par pamatparādu 1205,22 *euro* pamatoti aprēķinājis likumiskos nokavējuma procentus 62,80 *euro* apmērā, piemērojot Civillikuma 1765. panta pirmajā daļā noteikto sešu procentu likmi gadā (pamatparāds 1205,22 *euro* × 314 dienas × 6 % gadā).

Tiesa konstatējusi, ka atbildētāja nav izpildījusi savas līgumiskās saistības līgumā noteiktajos termiņos, tādējādi pieļaujot saistību izpildes nokavējumu Civillikuma 1651. panta izpratnē.

Tā kā puses bija vienojušās par nokavējuma procentu piemērošanu 0,22 % apmērā dienā, prasītājam par laika posmu līdz prasījuma tiesību pārejai bija tiesības aprēķināt līgumiskos nokavējuma procentus saskaņā ar līguma

noteikumiem. Pārbaudot prasītāja iesniegto aprēķinu, tiesa nav konstatējusi neatbilstības līgumā noteiktajai nokavējuma procentu likmei vai aprēķina periodam.

Savukārt pēc prasījuma tiesību pārejas prasītājam bija tiesības pieprasīt likumiskos nokavējuma procentus saskaņā ar Civillikuma 1759. panta 1. punktu un 1765. panta pirmo daļu. Pārbaudot prasītāja veikto aprēķinu, tiesa nav konstatējusi, ka likumiskie nokavējuma procenti aprēķināti atbilstoši sešu procentu likmei gadā un par faktisko nokavējuma periodu.

Ņemot vērā, ka atbildētāja ir pieļāvusi saistību izpildes nokavējumu un prasītāja veikto nokavējuma procentu aprēķinu tiesa atzinusi par pareizu, tiesa secinājusi, ka prasījums par nokavējuma procentu piedziņu ir pamatots.

[2.9] Līdz ar to tiesa atzinusi, ka no atbildētājas prasītāja labā piedzenami nokavējuma procenti līdz lietas cedēšanai 352,50 *euro* par laiku no 2023. gada 23. oktobra līdz 2024. gada 4. martam un nokavējuma procenti pēc lietas cedēšanas 62,80 *euro* par laiku no 2024. gada 5. marta līdz 2025. gada 13. janvārim.

[2.10] Tiesa noteikusi, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. un 41. pantu un Civilprocesa likuma 3. pielikuma 1. punkta 1. apakšpunktu no atbildētājas prasītāja labā ir piedzenama valsts nodeva 80 *euro*.

[2.11] Tiesa atzinusi par pamatotu prasītājas prasījumu atzīt tiesības saņemt no atbildētājas likumiskos 6 % gadā no nesamaksātās parāda summas par laiku līdz sprieduma izpildei, ievērojot, ka procentu pieaugums apstājas, kad vēl nesamaksāto procentu daudzums sasniedzis piedzītās summas lielumu.

[3] Par Zemgales rajona tiesas 2026. gada 18. maija spriedumu atbildētāja iesniedza apelācijas sūdzību, pārsūdzot spriedumu pilnībā.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk norādīto.

[3.1] Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka tiesa nav pilnīgi un objektīvi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, nav pienācīgi pārbaudījusi prasītājas iesniegto parāda aprēķinu, kā arī nav pareizi interpretējusi Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas, proti, Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta 2.² daļu un 2.³ daļu.

[3.2] Apelācijas sūdzībā iebilsts, pirmās instances tiesa faktiski pilnībā balstījās uz prasītājas iesniegto parāda aprēķinu, nekritiski pieņemot to par pareizu, neveicot patstāvīgu tā pārbaudi un nenorādot spriedumā, kādēļ šāds aprēķins ir uzskatāms par atbilstošu normatīvo aktu prasībām.

Jau pirmās instances tiesā savos paskaidrojumos atbildētāja norādīja, ka prasītāja aprēķins nav pareizs un ka kredīta kopējās izmaksas ir vērtējamas atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām, kas nosaka ierobežojumus patērētāja kopējām kredīta izmaksām, t. i., 0,07 % dienā. Tomēr tiesa šiem argumentiem pēc būtības nepievērsās un aprobežojās ar secinājumu, ka prasītājas aprēķins atbilst likuma prasībām, neveicot nekādu patstāvīgu aprēķinu un nenorādot, kādā veidā šāds secinājums iegūts.

Norāda, ka nekad nav bijusi ļaunprātīga parādniece. Gluži pretēji – pēc aizdevuma saņemšanas regulāri veica maksājumus kreditoram, cenšoties pildīt savas saistības. No lietas materiāliem nepārprotami izriet, ka kopējā atbildētājai izsniegtā kredīta summa bija 1600 *euro*. Savukārt līdz prasības celšanai kreditoram bija samaksājuši 755,11 *euro*, bet pēc tam, izpildot tiesas nolēmumu, papildus samaksāja vēl 1042 *euro*, kopumā kreditoram samaksājot 1797,11 *euro*. Uzska, ka šāda samaksātā summa, ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas par kredīta kopējo izmaksu ierobežošanu, ir pietiekama, lai uzskatītu, ka atbildētājas saistības pret kreditoru ir izpildītas pilnībā vai vismaz rada pamatotas šaubas par prasītāja aprēķina pareizību. Tiesa šos apstākļus nav izvērtējusi.

[3.3] Apelācijas sūdzības iesniedzēja tāpat norāda, ka būtiska daļa veikto maksājumu netika novirzīta pamatsummas dzēšanai, bet gan dažādu papildu maksājumu segšanai, tai skaitā „Maksa par līguma grozījumiem”. Tieši šī iemesla dēļ pamatsummas atlikums samazinājās ļoti lēni, savukārt kreditors turpināja aprēķināt procentus un vēlāk arī nokavējuma procentus.

Atbildētāja nepiekrīt šādam maksājumu sadalījumam.

Prasītājs savā aprēķinā ir iekļāvis maksu par līguma grozījumiem 146,85 *euro* apmērā, taču ne prasības pieteikumā, ne spriedumā nav sniegts pārliecinošs skaidrojums, uz kāda konkrēta līguma noteikuma pamata šī

maksa aprēķināta, kādēļ tā ir tieši šādā apmērā un kādēļ tā ir uzskatāma par pamatotu.

Spriedumā nav analizēts, vai šī maksa vispār atbilst Patērētāju tiesību aizsardzības likuma prasībām, vai tā ir uzskatāma par kredīta kopējām izmaksām patērētājam un vai tās piemērošana konkrētajā gadījumā nav radījusi situāciju, kurā atbildētājam, kā patērētājam uzliktais maksājumu slogs pārsniedz likumā pieļaujamo.

Uzskata, ka tiesa kļūdaini pieņēmusi prasītājas aprēķinu bez jebkādas kritiskas izvērtēšanas. Tiesa nav analizējusi, vai maksājumi vispirms pamatoti novirzīti dažādām komisijām, nevis aizdevuma pamatsummas samazināšanai. Tieši šādas maksājumu sadales rezultātā radās situācija, ka, neskatoties uz regulāriem maksājumiem, pamatsumma samazinājās minimāli, bet nokavējuma procenti turpināja pieaugt.

[3.4] Tāpat uzskata, ka ievērojama daļa prasītājas aprēķinā norādīto nokavējuma procentu un citu maksājumu ir radusies tieši nepareizas maksājumu sadales dēļ.

Ja atbildētājas veiktie maksājumi būtu novirzīti pirmām kārtām aizdevuma procentu un pamatsummas dzēšanai, nevis nepamatoti piemēroto komisiju segšanai, aizdevuma atlikums būtu būtiski mazāks, un arī prasītāja aprēķinātie procenti un nokavējuma procenti būtu ievērojami zemāki vai arī vispār nebūtu radušies.

[3.5] Uzskata, ka pirmās instances tiesa nav pilnībā noskaidrojusi lietas faktiskos apstākļus, nav pienācīgi izvērtējusi lietā esošos pierādījumus un nav devusi motivētu vērtējumu atbildētājas iebildumiem par kredīta kopējo izmaksu aprēķinu un prasītāja piemēroto komisiju pamatotību. Šādos apstākļos spriedums nevar tikt uzskatīts par tiesisku un pamatotu.

[3.6] Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz tiesu pilnībā noraidīt /Nosaukums A/ prasību un piedzīt no prasītājas atbildētājas labā visus tiesāšanās izdevumus.

Motīvu daļa

[4] Apelācijas instances tiesa, izvērtējusi paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka prasība ir apmierināma daļēji, apelācijas sūdzība ir pamatota daļēji.

[5] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 440.¹ pantu apelācijas sūdzības vienkāršotās procedūras lietās (..) apelācijas instancē izskata šā likuma 52. – 54. nodaļā noteiktajā kārtībā, ievērojot šajā nodaļā paredzētos izņēmumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426. panta pirmo daļu, 430. panta trešo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts šajā sūdzībā, un nepārbauda pirmās instances tiesas konstatētos faktus, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

[6] No atbildētājas apelācijas sūdzības izriet, ka pirmās instances tiesas spriedums apelācijas kārtībā pārsūdzēts pilnībā.

[7] Lietā nav strīda par to, ka 2023. gada 26. jūlijā starp /Nosaukums B/ un atbildētāju noslēgts distances kredītlīnijas līgums ar tā 2023. gada 26. un 28. jūlija grozījumiem, saskaņā ar kuru atbildētājam izsniegts aizdevums 1600euro.

Atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 10. pantam starp /Nosaukums B/ un atbildētāju noslēgts distances līgums.

Aizdevums izsniegts atbildētājam, ieskaitot aizdevumu atbildētājas kontā – 2023. gada 26. jūlijā pārskaitot 800 euro un 400 euro, 2023. gada 28. jūlijā pārskaitot 400 euro.

Saskaņā ar līgumu kredītlīnijas summa ir 1600 euro, procenti par kapitāla lietošanu – 0,12 % dienā, aizņēmuma likme – 43,80 %, gada procentu likme – 53,76 %, nokavējuma procenti – 0,22 % dienā.

No 2025. gada 28. februāra maksājuma uzdevuma izriet, ka atbildētāja saskaņā ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses 2025. gada 13. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/03751-25 atmaksāja 1013,88 euro (pamatparāds 979,88 euro, kreditora izdevumi 17 euro, parāda piedziņas izdevumi 17 euro un tiesas izdevumi).

[8] Civilprocesa likuma 432. panta piektā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesas 2026. gada 18. maija spriedumā ietvertais pamatojums par galvenā parāda 78,34 *euro* un likumisko nokavējuma procentu pēc lietas cedēšanas 54,62 *euro* piedziņu ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc Zemgales apgabaltiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai šajā daļā un līdz ar to atzīst, ka Civilprocesa likuma 193. panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā nav nepieciešams norādīt.

[9] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka izsniegtā kredīta summa bija 1600 *euro*, savukārt līdz prasības celšanai atbildētāja bija samaksājusi 755,11 *euro*, bet pēc tam, izpildot tiesas nolēmumu, papildus samaksāja vēl 1042 *euro*, kopumā kreditoram samaksājot 1797,11 *euro*. Tāpēc, ievērojot Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normas par kredīta kopējo izmaksu ierobežošanu, samaksātā summa ir pietiekama, lai uzskatītu, ka atbildētājas saistības pret kreditoru ir izpildītas pilnībā.

Civillietu tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzībā izteiktie iebildumi ir daļēji pamatoti.

[9.1] Aizdevuma līguma Speciālajos līguma noteikumos noteikti procenti par kapitāla lietošanu – 0,12 % dienā.

Kā izriet no lietā iesniegtā parāda aprēķina, atbildētājas veiktie maksājumi 755,11 *euro* līguma saistību izpildei ir ieskaitīti šādi – 394,78 *euro* pamatsummas dzēšanai, 169,57 *euro* procentu maksājumam un 147 *euro* kā komisijas maksa par līguma grozījumiem.

Saskaņā ar Vidzemes rajona tiesas tiesneses 2025. gada 13. februāra lēmumu lietā Nr. 3-12/03751-25 atbildētāja atmaksājusi pamatparādu 979,88 *euro*.

[9.2] Atbildētāja apelācijas sūdzībā izteikusi iebildumus par to, ka no atbildētājas veiktajiem maksājumiem 147 *euro* ieskaitīti kā maksa par līguma grozījumiem, nevis pamatparāda atmaksai.

Līguma 12.5. punkts noteic, ja aizņēmējs vēlas veikt izmaiņas līgumā, piemēram, mainīt datumu, kad aizdevējam jāveic maksājumus, mainīt kredītlīnijas summas maksājuma datumu, aizņēmējs ir tiesīgs ierosināt attiecīgas līguma noteikumu izmaiņas. Aizdevējs attiecīgās izmaiņas izskata un veic, piemērojot par to komisijas maksu tādā apmērā, kāds tiek norādīts aizdevēja cenrādī.

Saskaņā ar pielikumu pie Kredītlīnijas vispārīgajiem noteikumiem, par līguma grozījumiem par kredītlīnijas summas izmaksas datuma maiņu, ja summa ir no 100,01 *euro*, piemērojama maksa līdz 15 % no izsniegtās summas.

Kā redzams no lietā iesniegtā līguma, kredītlīnijas minimālā maksājuma datums noteikts līguma speciālajos noteikumos un gan 2023. gada 26. jūlija speciālajos līguma noteikumos, gan 2023. gada 28. jūlija speciālajos līguma noteikumos minimālā maksājuma datums noteikts – „tiek noteikts rēķinā”. Kredītlīnijas summas izmaksas datums 2023. gada 26. jūlija speciālajos līguma noteikumos ir noteikts „26.07.2023.” un 2023. gada 28. jūlija speciālajos līguma noteikumos – „28.07.2023”.

Kaut gan atbildētāja apelācijas sūdzībā ir izteikusi iebildumus par komisijas maksu ieskaitīšanu un norādījusi, ka šāda maksājumu ieskaitīšana nav pamatota, prasītāja par minētajiem argumentiem paskaidrojumus tiesai nav iesniegusi un, atbildot uz tiesas paziņojumu par paskaidrojumu sniegšanu, 2026. gada 11. septembrī norādījusi, ka nekas jauns lietā nav paskaidrojams.

Tiesa secina, ka no lietā iesniegtajiem līguma noteikumiem neizriet, ka puses būtu vienojušās par kredītlīnijas summas izmaksas datuma maiņu, par ko aizdevējam būtu pamats ieturēt no atbildētājas četras komisijas maksas, kā tas norādīts prasītājas parāda aprēķinā – 2023. gada 15. septembrī – 42,75 *euro*, 2023. gada 14. novembrī – 42,75 *euro*, 2023. gada 14. novembrī – 42,75 *euro* un 2023. gada 14. decembrī – 18,75 *euro*, kopā 147 *euro*.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka atbildētājas veiktais maksājums ir ieskaitāms aizdevuma pamatsummā un tādējādi atbildētājas neatmaksātā pamatparāda daļa ir 78,34 *euro* (1600 - 394,78 - 979,88 - 147).

[9.3] No atbildētājas apelācijas sūdzības izriet, ka pirmās instances tiesas spriedums tiek pārsūdzēts arī daļā, ar kuru ir apmierināts prasījums par līgumisko nokavējuma procentu piedziņu līdz lietas cedēšanai 352,50 *euro* par laiku no 2023. gada 23. oktobra līdz 2024. gada 4. martam.

Atbildētāja apelācijas sūdzībā iebildusi, ka pirmās instances tiesa nav izvērtējusi prasītājas pieprasīto maksājumu atbilstību Patērētāju tiesību aizsardzības likuma normām.

Saskaņā ar Kredītliņijas līguma 8.1.1. punktu aizdevējam ir tiesības piemērot aizņēmējam nokavējuma procentus par katru kavējuma dienu.

Saskaņā ar līguma noteikumiem nokavējuma procentu likme noteikta 0,22 % dienā, kredītliņijas aizņēmuma likme gadā noteikta 43,80 %.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta 2.⁶ daļa noteic, ka patērētāja kreditēšanas līguma noteikums, kurš paredz iespēju pieprasīt no patērētāja nokavējuma procentus, nav spēkā, ja šo procentu apmērs ir lielāks par 36 procentpunktiem virs aizņēmuma likmes gadā.

Civillietu tiesas kolēģija secina, ka nokavējumu procentu likme gadā ir 80,30 % ($0,22 \times 365$), tātad šo procentu apmērs ir 36,5 % virs aizņēmuma likmes gadā ($80,30 - 43,80$).

Līdz ar to secināms, ka līgumā noteiktie nokavējuma procenti pārsniedz Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8. panta 2.⁶ daļā noteikto apmēra ierobežojumu – 36 %.

Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punkts noteic, ka par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi „kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus”.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta pirmo daļu pakalpojuma sniedzējs nedrīkst piedāvāt tādus līguma noteikumus, kas ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu tiesiskās vienlīdzības principu, šo likumu un citiem normatīvajiem aktiem.

Savukārt Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitā daļa noteic, ka tiesa, izšķirot strīdu, izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus.

Tiesa atzīst, ka pielīgtie nokavējuma procenti ir atzīstami par tādu līguma noteikumu, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi. Tādējādi līguma noteikumi par nokavējuma procentu samaksas pienākumu attiecībā uz atbildētāju, kurš ir patērētājs, nav piemērojami vispār.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka aizdevuma līguma noteikums par nokavējuma procentu likmi 0,22 % dienā ir nesamērīgs un nav spēkā, un līdz ar to prasība daļā par nokavējumu procentu 352,50 *euro* piedziņu ir noraidāma.

[10] Prasītāja lūdz piedzīt no atbildētājas likumiskos nokavējuma procentus par laiku no 2024. gada 5. marta līdz 2025. gada 13. janvārim.

Ievērojot to, ka atbildētājas neatmaksātā aizdevuma pamatsumma 2024. gada 5. martā bija 1058,22 *euro*, laikā no 2024. gada 5. marta līdz 2025. gada 13. janvārim ir 314 dienas, procenti aprēķināmi šādi: $1058,22 \text{ euro} \times 6 \% = 63,49 \text{ euro}$; $63,49 \text{ euro} / 365 \times 314 = 54,62 \text{ euro}$. Tādējādi likumisko procentu summa par periodu no 2024. gada 5. marta līdz 2025. gada 13. janvārim ir 54,62 *euro*.

[11] Ievērojot norādītos apsvērumus, Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka no atbildētāja prasītājas labā piedzenama aizdevuma pamatsummas daļa 78,35 *euro* un likumiskie nokavējuma procenti 54,62 *euro*.

Prasība daļā par nokavējuma procentu 352,50 *euro* un pamatparāda 147 *euro* piedziņu ir noraidāma.

[12] Zemgales apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa jautājumā par aizdevuma pamatsummas piedziņu nepamatoti neņēma vērā atbildētājas veiktos maksājumus pamatparāda samaksai. Par prasību daļā par nokavējuma procentu piedziņu pirmās instances tiesa nav izvērtējusi vai nav tikušas pārkāptas Patērētāju tiesību aizsardzības likumā noteiktās patērētāja tiesības un prasību šajā daļā apmierinājusi nepamatoti.

[13] *Tiesas izdevumi*

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41. panta pirmo daļu, pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespiež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus. Ja prasība apmierināta daļēji, šajā pantā norādītās summas piespiež prasītājam proporcionāli tiesas apmierināto prasījumu apmēram.

Prasītāja samaksāja valsts nodevu 80 *euro* par prasību.

Atbildētāja samaksājusi valsts nodevu par apelāciju 80 *euro*.

Prasība apmierināta par 21 %, līdz ar to prasītājas labā no atbildētāja piedzenama valsts nodeva par prasību 16,80 *euro*.

Apelācijas sūdzība apmierināta par 79 %, līdz ar to no prasītājas atbildētājas labā piedzenama valsts nodeva par apelācijas sūdzību 63,20 *euro*.

[14] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 195. panta pirmo daļu pusēm nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles noslēguma dienai) saņemt likumiskos 6 % gadā no piedzītās summas.

[15] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.¹ pantu pusēm nosakāms sprieduma labprātīgas izpildes termiņš desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432., 440.¹¹, 440.¹² pantu Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

prasību apmierināt daļēji.

Piedzīt no /Persona A/, personas kods /Personas kods /, /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs/, labā galveno parādu 78,34*euro*, likumiskos nokavējuma procentus 54,62 *euro* par laiku no 2024. gada 5. marta līdz 2025. gada 13. janvārim un valsts nodevu 16,80 *euro*.

Atzīt /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs/, tiesības saņemt no /Persona A/, personas kods /Personas kods /, likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās summas.

Samaksa veicama /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs/, norēķinu kontā Nr. /Konta numurs / „Swedbank” AS.

Noteikt /Persona A/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Noraidīt prasību daļā par nokavējuma procentu 352,50 *euro* un aizdevuma pamatsummas 147 *euro* piedziņu.

Piedzīt no /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs/, /Persona A/, personas kods /Personas kods /, labā valsts nodevu par apelāciju 63,20*euro*.

Atzīt /Persona A/, personas kods /Personas kods /, tiesības saņemt no /Nosaukums A/, reģistrācijas Nr. /Reģistrācijas numurs/, likumiskos sešus procentus gadā no piedzītās summas.

Samaksa veicama /Persona A/, personas kods /Personas kods /, norēķinu kontā Nr. /Konta numurs /, akciju sabiedrība „Citadele banka”.

Noteikt /Nosaukums A/ termiņu labprātīgai sprieduma izpildei desmit dienas no sprieduma spēkā stāšanās brīža.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese referente I. Belicka Tiesnesis R. Grandāns Tiesnese B. Ozoliņa

Dokuments ir parakstīts ar drošu elektronisku parakstu un satur laika zīmogu